

Tina Sakuras Bjørnetale

Bjørnen sover ... ikke mere. Jeg fik ideen nærmest i en drøm, jeg skrev den på få dage, dér vågnede et brøl, vi er mange bjørne.

Vi vil. Og vi vil ikke.

Vi vil ikke have delt intime billeder

Vi vil have at du siger noget, hvis du ser noget

Vi vil have lige løn for lige arbejde

Vi vil *ikke* gøre alt dét mænd kan, mens vi bløder, der vil vi hvile og lytte indad

Vi vil ikke slå os på medicin, der ikke er testet på kvinder,

tangenter, der er bygget til store hænder, sikkerhedsseler, der kun er testet på mænd.

Vi vil ikke have p-piller der forhøjer risikoen for at få depression med 40 procent, vi vil ikke have p-piller, der nedsætter vores lyst

Vi vil skrive om vores liv uden at det er særlig kvindelitteratur, kvinder er mennesker,

Vi vil kunne gå trygt hjem om natten

Vi vil ikke gro blå mærker på kroppen eller i sjælen

Vi vil ikke dø, hvis vi går fra en mand

Vi vil ikke have krigen

Vi vil ikke have krigen.

*

Vi vil lytte...

Vi vil lytte til skoven

Vi vil lytte til yoniens blomst, den kreativitet og kraft

Vi vil synge vores skønhed og skrøbelighed og styrke ud i verden

Vi vil huske at vi er del af en sang, der begyndte med det første bål, med den første nynnen omkring det bål,

Vi vil huske at vores kerne er lysende og evig

Vi vil huske verdens første forfatter, Enheduanna, ypperstepræstinde i Ur for 4300 år siden,

Vi vil huske gudinderne og den kvindelige visdom, sapeéntia, der blev redigeret ud af biblen, ud af historien, vi vil huske at Maria Magdalena og mange andre kvinder var ligeværdige disciple og apostle,

vi vil huske de hellige træer og de vise kvinder der var for farlige, de kvinder, der kendte til naturens kraft og magi

Vi vil skrive

Vi vil lytte

Vi vil synge

*

Vi vil findes mægtigt.

Mægtigt og kærligt

Som søstre, som brødre.

Træer, floder, stjerner.

TAK